

NUMĂR GRILĂ: 2

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 29 iunie 2023 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Nerespectarea formei cerute pentru probarea unui act juridic este:

- a) aceeași sancțiune precum la forma cerută pentru validitatea actului juridic respectiv nulitatea absolută;
- b) inopozabilitatea actului față de terți;
- c) imposibilitatea probării existenței sau conținutului actului juridic cu un alt mijloc de probă.

2. Cursul prescripției extinctive nu se întrerupe în situația în care:

- a) cererea de chemare în judecată este introdusă la o Judecătorie necompetentă din punct de vedere teritorial;
- b) debitorul efectuează în cursul prescripției extinctive doar un act de executare parțială;
- c) intervine o situație de forță majoră ce durează mai mult de 6 luni.

3. În situația în care în cursul prescripției extinctive intervine o cauză de suspendare:

- a) prescripția se va împlini în termen de 3 ani de la data încheierii actului juridic;
- b) prescripția nu se împlinește înainte de expirarea unui termen 6 luni calculat de la data încetării cauzei de suspendare pentru prescripțiile de minim 1(una) lună;
- c) prescripția nu se împlinește înainte de expirarea unui termen 1(una) calculat de la data încetării cauzei de suspendare pentru prescripțiile de maxim 6 luni.

4. Întreruperea cursului prescripției extinctive intervine atunci când:

- a) creditorul înscrie creanța la masa credală;
- b) debitorul minor este lipsit de ocrotire părintească;
- c) creditorul îl pune în întârziere pe debitor printr-o notificare comunicată prin intermediul executorului judecătoresc cu atribuții jurisdicționale.

5. Prin convenția părților acestea pot modifica:

- a) termenele de decădere, respectiv cele de ordine publică;
- b) termenele de prescripție pentru acțiunea în revendicare imobiliară întemeiată pe dreptul de proprietate privată;
- c) cauzele de suspendare ale prescripției extinctive.

6. În situația restituirii prestațiilor în baza unui act desființat pentru rezoluțiune cursul prescripției extinctive va începe de la:

- a) data semnării convenției de rezoluțiune în formă autentică, devenind totodată irevocabilă;
- b) data cererii de chemare în judecată prin care se solicită obținerea unei hotărâri judecătorești de desființarea actului juridic;
- c) data la care instanța de judecată s-a pronunțat cu privire la desființarea actului juridic.

7. Invocarea prescripției extinctive este un drept ce:

- a) poate aparține și instanței de judecată în anumite situații prevăzute de lege;
- b) rămâne la latitudine părților, conform principiului oficialității procesului civil;
- c) este potestativ.

8. Efectul special al suspendării cursului prescripției extinctive:

- a) nu se produce în toate cazurile în care intervine o cauză de suspendare;
- b) intervine doar atunci când au rămas mai mult de 6 luni până la împlinirea termenului, dacă acesta este mai mare de 6 luni;
- c) constă în prorogarea judiciară a momentului împlinirii termenului de prescripție extinctivă;

9. În situația în care imposibilitatea obiectului actului juridic este aplicabilă doar pentru debitor:

- a) sancțiunea aplicabilă va fi reducțiunea actului;
- b) debitorul va fi ținut să îl despăgubească pe creditor;
- c) ne regăsim în situația impreviziunii și va putea fi dispusă adaptarea actului juridic.

10. În situația în care un act juridic este încheiat ca efect a violenței, viciu de consimțământ, victima:

- a) poate solicita doar anularea actului juridic;
- b) nu poate confirma actul juridic;
- c) are posibilitatea menținerii actului și a solicita reducerea prestațiilor.

11. Reprezintă excepție de la principiul anulării actului subsecvent, ce are ca obiect un bun mobile, ca urmare a anulării actului principal în situația anulării hotărârii judecătorești declarative de moarte pentru următoarea situație:

- a) când subdobânditorul cu titlu oneros a fost de buna credință;
- b) când subdobânditorul cu titlu gratuit a fost de buna credință;
- c) când subdobânditorul cu titlu oneros a fost de rea credință.

12. Prescripțiile neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse:

- a) legii în vigoare când prescripția se va împlini;
- b) dispozițiilor legale care le-au instituit;
- c) dispozițiilor legii noi intrate în vigoare.

13. Eroare de calcul din cadrul unui act juridic atrage:

- a) rectificarea actului;
- b) rezilierea sau rezoluțiunea actului juridic;
- c) caducitatea acestuia.

14. Dacă o situație juridică se naște sub imperiul unei legi și se află în curs de desfășurare la intrarea în vigoare a legii noi se va aplica regula:

- a) facta praeterita;
- b) facta pendentia;
- c) facta futura.

15. Posesia:

- a) ca regulă, poate fi reținută că există în temeiul stăpânirii materiale a lucrului, stăpânire exercitată de către comodatatar
- b) presupune exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate asupra bunului, fie în mod nemijlocit, prin putere proprie, fie prin intermediul unei alte persoane
- c) generează o prezumție de proprietate în favoarea posesorului unui imobil înscris în cartea funciară chiar dacă proprietatea este întabulată în favoarea unei alte persoane

16. Obiectul contractului îl reprezintă:

- a) prestația la care se angajează debitorul
- b) serviciul convenit creditorului
- c) operațiunea juridică convenită de părți

17. Dacă un terț beneficiar al unei stipulații pentru altul:

- a) nu acceptă stipulația, dreptul său se consideră că nu a existat niciodată
- b) acceptă stipulația după decesul promitentului, acceptarea rămâne fără efect
- c) nu primește de la promitent prestația promisă, el poate solicita rezoluțiunea contractului pentru neexecutarea obligației de către promitent

18. Clauza contractuală prin care se stipulează o prestație în schimbul denunțării unilaterale a contractului:

- a) este valabilă atât în contractele încheiate pe durată determinată, cât și în cele încheiate pe durată nedeterminată
- b) este valabilă numai în contractele încheiate pe durată nedeterminată cu executare succesivă
- c) este considerată nescrisă dacă a fost inserată în cuprinsul unui contract încheiat pe durată nedeterminată

19. Dacă M este posesorul unui tablou cumpărat la licitația organizată de o cunoscută casă de artă, iar B revendică bunul, pretinzând că i-a fost furat în urmă cu x ani, în raport de situația învederată:

- a) M nu poate reține bunul până la restituirea integrală a prețului de către vânzător, dacă acțiunea este introdusă în 3 ani de la deposedarea pretinsului proprietar
- b) tabloul poate fi revendicat de la M, chiar dacă este posesor de bună-credință, în termen de 3 ani de la deposedarea pretinsului proprietar
- c) M poate invoca prescripția dreptului la acțiune, dacă acțiunea este introdusă peste termenul de 3 ani de la pierderea stăpânirii materiale a bunului de către pretinsul proprietar

20. Uzufructuarul nu are dreptul:

- a) să cedeze beneficiul (emolumentul) dreptului său de uzufruct
- b) de a se folosi de lucru și de a-i culege fructele, fără a se atinge de substanța lucrului
- c) de a dispune de lucru

21. În cazul încetării superficiei prin expirarea termenului:

- a) ipotecile constituite cu privire la teren pe perioada superficiei nu se extind asupra construcției, dacă proprietarul terenului dobândește dreptul de proprietate asupra clădirii prin accesiune
- b) ipotecile constituite cu privire la construcție nu se extind asupra terenului, dacă proprietarul construcției dobândește terenul la valoarea de circulație pe care acesta ar fi avut-o dacă nu se edifica construcția
- c) dezmembrămintele constituite de superficial se strămută de drept asupra sumei primite de la proprietarul terenului, dacă acesta înțelege să invoce accesiunea

22. Rezoluțiunea:

- a) judiciară a contractului se poate obține de către creditorul dintr-un contract cu executare dintr-o dată, dacă neexecutarea este de mică însemnătate
- b) în temeiul unui pact comisoriu, în toate cazurile, își produce efectele fără punerea în întârziere a debitorului
- c) unilaterală presupune ca declarația de rezoluțiune să fie realizată în termenul de prescripție prevăzut de lege pentru acțiunea în rezoluțiune corespunzătoare, sub sancțiunea decăderii

23. X și Y sunt coproprietari asupra unui teren, deținând cote-părți egale din dreptul de proprietate. Y a vândut întregul teren către T, fără a avea acordul lui X. În urma vânzării, T a intrat în posesia terenului. În această situație:

- a) X este îndreptățit să formuleze acțiune în declararea nulității contractului din Y și T
- b) X este îndreptățit să formuleze acțiune posesorie împotriva lui T
- c) X nu are deschisă acțiune prin care să pretindă despăgubiri de la Y pentru prejudiciul cauzat prin încheierea vânzării

24. În materia cesiunii de creanță:

- a) între părțile cesiunii se consideră transferate creanțele viitoare numai din momentul notificării debitorului cedat
- b) dobânzile scadente aferente creanței care nu au fost încasate de cedent se cuvin cesionarului cu începere de la data cesiunii
- c) debitorul cedat este obligat să plătească cesionarului, iar nu cedentului, din momentul în care află, pe orice cale, de existența cesiunii

25. Este de drept în întârziere:

- a) orice debitor care nu și-a executat obligația de a plăti o sumă de bani
- b) debitorul care neglijează în mod repetat să își execute obligația cu executare succesivă
- c) cumpărătorul care la scadență nici nu a preluat bunul mobil, nici nu a plătit prețul, dar numai atunci când plata prețului trebuie realizată într-o monedă străină

26. Dacă proprietarul unui teren ridică o construcție cu materiale aparținând altei persoane atunci acesta:

- a) dobândește dreptul de proprietate asupra construcției, dacă este de bună credință pe toată durata edificării lucrării
- b) este obligat la plata contravalorii materialelor de la momentul efectuării construcției precum și la daune interese, dacă este cazul
- c) este obligat să plătească o sumă de bani care întotdeauna trebuie să fie mai ridicată decât creșterea valorii fondului

27. Acceptarea moștenirii:

- a) este permisă atât creditorilor moștenirii cât și creditorilor moștenitorilor;
- b) se poate face pe cale oblică numai de către creditorii moștenirii;
- c) este posibilă în privința creditorilor succesibilului inactiv.

28. În materia contractului de întreținere:

- a) rezoluțiunea contractului are, când se întemeiază pe neexecutarea fără justificare a obligației de întreținere, caracter judiciar;
- b) se poate invoca de creditorul întreținerii rezoluțiunea unilaterală a contractului de întreținere;
- c) se poate insera în contractul de întreținere un pact comisoriu care să fie invocat în ipoteza în care debitorul întreținerii refuză să își execute obligația asumată;

29. Încetarea mandatului are loc prin:

- a) revocarea mandatului de către mandatar;
- b) renunțarea mandantului;
- c) moartea, incapacitatea sau falimentul mandantului ori a mandatarului;

30. Testamentul reprezintă:

- a) acel act juridic solemn, personal, unilateral și esențialmente irevocabil, prin care o persoană dispune, pentru timpul încetării sale din viață, de tot sau de o parte din avutul său;
- b) acel act juridic solemn, personal, unilateral și esențialmente revocabil, prin care o persoană instituie, pentru momentul morții sale, unul sau mai mulți legatari;
- c) acel act juridic solemn, personal, unilateral și esențialmente revocabil, prin care o persoană își exprimă dispozițiile sale, de orice natură, privitoare la momentul când nu va mai fi în viață;

31. Ca și renunțarea la dreptul de a întocmi testamentul, renunțarea la dreptul de a revoca un testament:

- a) este lovită de nulitate absolută;
- b) este o clauză care atrage nulitatea relativă a actului care o conține;
- c) este o clauză care poate fi confirmată de moștenitorii dispunătorului.

32. Acceptarea moștenirii este expresă:

- a) dacă este dată în formă scrisă sau în formă verbală, cu condiția ca din declarația orală a succesibilului să reiasă faptul că el și-a însușit fără echivoc calitatea de moștenitor;
- b) dacă este dată în forma unui înscris autentic sau sub semnătură privată, dar cu dată certă;
- c) numai dacă declarația de acceptare este înscrisă la registrul național notarial.

33. Atunci când părțile au declarat mandatul irevocabil:

- a) revocarea mandatului se consideră a fi nejustificată dacă nu este determinată de culpa mandatarului sau de un caz fortuit ori de forță majoră;
- b) revocarea mandatului nu poate fi permisă;
- c) încetarea mandatului nu are loc prin decesul mandantului;

34. Vânzarea de drepturi litigioase:

- a) este un contract solemn și aleatoriu;
- b) este un contract consensual, dezinteresat și comutativ;
- c) este contract aleatoriu;

35. În materia vânzării:

- a) disproporția între prestații constituie cauză de nulitate distinctă;
- b) obiectul este licit atunci când contravine legii ordinii publice sau bunelor moravuri;
- c) prețul trebuie să fie întotdeauna determinat;

36. Este lovit de nulitate relativă:

- a) actul juridic de opțiune succesorală încheiat cu nerespectarea dispozițiilor referitoare la capacitate;
- b) actul de opțiune succesorală încheiat fără a respecta forma scrisă;
- c) actul de opțiune succesorală încheiat cu termen sau sub condiție.

37. Dreptul de preempțiune:

- a) reprezintă o variantă a promisiunii bilaterale de vânzare;
- b) reprezintă o variantă a promisiunii unilaterale de vânzare;
- c) este convențional dacă proprietarul lucrului se obligă să acorde preferință unei anumite persoane;

38. Dacă un testament conține mai multe legate:

- a) valabilitatea fiecărui legat este dependentă de valabilitatea celui alt;
- b) fiecare legat se analizează separat, nevalabilitatea unuia neafectând valabilitatea celorlalte;
- c) revocarea unui legat determină și revocarea celorlalte.

39. A.B. a introdus la Judecătoria Suceava (aflată în circumscripția Curții de Apel Suceava) o cerere de partaj succesoral, în contradictoriu cu C.D., solicitând împărțirea bunurilor rămase de pe urma defunctului E.F., cu ultimul domiciliu în Pașcani. Având în vedere că C.D. este judecător la Judecătoria Pașcani (aflată în circumscripția Curții de Apel Iași) și că cele două curți de apel, Iași și Suceava, sunt învecinate:

- a) Judecătoria Suceava va invoca din oficiu excepția necompetenței teritoriale și, după punerea acesteia în dezbateră contradictorie a părților, va declina competența în favoarea Judecătoriei Pașcani;
- b) A.B. ar fi trebuit să introducă cererea la Judecătoria Pașcani și să ceară strămutarea cauzei, caz în care cererea de strămutare ar fi fost de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- c) Judecătoria Suceava se va declara competentă să soluționeze cauza, prin încheiere interlocutorie.

40. Legea prevede un termen de 15 zile:

- a) pentru formularea apelului împotriva încheierii prin care a fost anulată cererea de chemare în judecată în procedura de verificare și regularizare a cererii de chemare în judecată;
- b) pentru formularea recursului împotriva încheierii prin care instanța a dispus suspendarea judecării cauzei, pe motiv că dezlegarea cauzei depinde de existența unui drept care face obiectul unei alte judecări, termen care curge de la pronunțare;
- c) pentru formularea cererii de completare a deciziei pronunțate de instanța de apel, în cazul în care aceasta nu este, potrivit legii, atacabilă cu recurs, termen care curge de la comunicarea acestei decizii.

41. Cu privire la chemarea în garanție:

- a) spre deosebire de intervenția accesorie, trebuie să îndeplinească cerințele de formă prevăzute pentru cererea de chemare în judecată;
- b) fiind o cerere incidentală, va fi judecată întotdeauna odată cu cererea principală;
- c) asemănător cu arătarea titularului dreptului, poate conduce, în anumite condiții, la scoaterea din proces a pârâtului.

42. La primul termen de judecată în fața primei instanțe, într-un litigiu având ca obiect obligarea pârâtului la predarea unui bun mobil, părțile nu sunt prezente și nici nu au cerut judecata în lipsă. Instanța, constatând însă că numai reclamantul a fost legal citat (acestuia fiindu-i înmănată citația sub semnătură), dispune acordarea unui nou termen de judecată în vederea citării pârâtului. La al doilea termen de judecată, reclamantul arată că solicită și obligarea pârâtului la plata de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ca urmare a neexecutării la termen a obligației. Pârâtul arată că recunoaște pretenția reclamantului, referitoare la predarea bunului, dar că nu este de acord cu plata de despăgubiri. În această situație:

- a) indiferent de poziția procesuală a reclamantului, instanța va pronunța o hotărâre în baza recunoașterii făcute de pârât, hotărâre care va fi supusă numai recursului la instanța ierarhic superioară;
- b) instanța va pronunța o hotărâre în baza recunoașterii făcute de pârât, cu privire la capătul de cerere având ca obiect predarea bunului mobil și va continua judecata cu privire la capătul de cerere având ca obiect despăgubiri pentru prejudiciul cauzat ca urmare a neexecutării la termen a obligației, cu privire la care se va pronunța pe fond printr-o nouă hotărâre;
- c) instanța va constata că reclamantul este decăzut din dreptul de a-și mai modifica cererea de chemare în judecată și va pronunța o hotărâre în baza recunoașterii pârâtului cu privire la pretenția referitoare la predarea bunului mobil, numai la solicitarea reclamantului, hotărâre ce va fi supusă numai recursului la instanța ierarhic superioară.

43. Cu privire la cererea de recuzare:

- a) aceasta se soluționează, în toate cazurile de un alt complet al instanței respective, din care nu poate face parte judecătorul recuzat;
- b) va fi respinsă ca rămasă fără obiect, prin aceeași încheiere prin care este admisă declarația de abținere, în cazul în care judecătorul cu privire la care a fost cerută recuzarea a declarat că se abține, iar declarația de abținere este admisă;
- c) instanța va dispune, din oficiu, amânarea judecării acesteia, dacă se constată că părțile, care nu sunt prezente la soluționarea cererii de recuzare, nu au fost citate.

44. Cu privire la încuviințarea probelor în procesul civil:

- a) încheierea prin care instanța a încuviințat proba este interlocutorie, atât cu privire la legalitatea, cât și cu privire la utilitatea probei;
- b) încheierea prin care instanța a respins cererea de asigurare a probei se poate ataca numai odată cu fondul;
- c) dacă un anumit fapt este de notorietate publică sau necontestat, instanța poate decide, ținând seama de circumstanțele cauzei, că nu mai este necesară dovedirea lui.

45. Cu privire la competența teritorială:

- a) aceasta are caracter exclusiv în cazul în care cererea de chemare în judecată este introdusă împotriva unei persoane juridice care este o societatea reglementată de Legea nr. 31/1990;
- b) aceasta are caracter alternativ, în cazul cererilor introduse de un consumator, având ca obiect constatarea nulității absolute, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractului încheiat cu un profesionist sau a cererilor având ca obiect repararea pagubelor produse consumatorilor;
- c) aceasta are caracter exclusiv în cazul cererilor privind ocrotirea persoanei fizice date de Codul civil în competența instanței de tutelă și familie, precum și al cererilor privind stabilirea filiației.

46. Este inadmisibil:

- a) recursul formulat împotriva încheierii prin care o curte de apel, investită cu un recurs împotriva unei hotărâri pronunțată de tribunal în apel într-un litigiu având ca obiect pretenții bănești cu o valoare mai mică de 200.000 lei, a dispus suspendarea judecării ca urmare a faptului că a intervenit decesul uneia dintre părți;
- b) apelul formulat împotriva încheierii prin care instanța a constatat administrarea probei asigurate, indiferent dacă asigurarea probelor a fost cerută pe cale principală sau incidentală;
- c) apelul formulat împotriva încheierii prin care a fost dispusă îndreptarea unei erori materiale din cuprinsul unei sentințe, dacă aceasta din urmă nu a fost atacată cu apel.

47. Cu privire la reprezentarea convențională a părților în procesul civil:

- a) mandatarul cu procură generală poate reprezenta în judecată pe mandant, chiar dacă acest drept nu i-a fost dat anume, în cazul în care mandantul are domiciliul în țară, însă are reședința în străinătate;
- b) mandatul dat unui avocat poate fi restrâns, în mod expres, la anumite acte, de exemplu, la susținerea concluziilor cu privire la excepția necompetenței materiale a instanței;
- c) mandatarul neavocat al unei persoane fizice nu poate susține concluzii asupra excepțiilor procesuale și asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât și în etapa dezbaterilor, cu excepția cazului în care este licențiat în drept.

48. Nu este supusă niciunei căi de atac:

- a) încheierea prin care instanța respinge excepția necompetenței teritoriale relative, invocată de pârât prin întâmpinare, și se declară competentă să soluționeze cauza;
- b) încheierea prin care este încuviințată în principiu cererea de intervenție prin care intervenientul pretinde pentru sine dreptul dedus judecării prin cererea introductivă;
- c) încheierea prin care este respinsă cererea de suspendare a judecării cauzei până la soluționarea cererii de strămutare.

49. Intervine de drept:

- a) suspendarea judecării, în cazul în care instanța înaintează înscrisul denunțat ca fals parchetului competent, dacă este indicat autorul falsului sau complicele acestuia;
- b) executarea provizorie, dacă prin hotărârea pronunțată în primă instanță este stabilit modul de exercitare a autorității părintești, locuința minorului, precum și modul de exercitare a dreptului de a avea legături personale cu minorul;
- c) suspendarea judecării, dacă reclamantul nu face dovada achitării cheltuielilor necesare pentru administrarea unei probe, care a fost dispusă de instanță din oficiu.

50. Va fi soluționată cu prioritate:

- a) excepția tardivității cererii reconvenționale, formulată de reclamantul pârât prin întâmpinare la cererea reconvențională, în raport cu incidentul suspendării judecării, ca urmare a faptului că niciuna dintre părțile legal citate nu a răspuns la strigarea pricinii, iar nici una din ele nu a solicitat judecata în lipsă;
- b) excepția lipsei calității procesuale pasive, invocată de pârât prin întâmpinare, față de excepția lipsei dovezii calității de reprezentant a avocatului care a formulat, în numele și pe seama reclamantului, cererea de chemare în judecată, invocată, de asemenea, de pârât prin întâmpinare;
- c) excepția necompetenței teritoriale de ordine privată, invocată de pârât prin întâmpinare, față de excepția prescripției dreptului material la acțiune (cu privire la pretențiile din cererea reconvențională), invocată de reclamantul pârât prin întâmpinare la cererea reconvențională.

51. Atât pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi, cât și cea a publicării hotărârii definitive de condamnare:

- a) se aplică obligatoriu când legea prevede aceste pedepse secundare pentru infracțiunea săvârșită;
- b) se aplică facultativ dacă pedeapsa principală stabilită este detențiunea pe viață;
- c) se pot aplica în baza unei condamnări cu suspendare sub supraveghere a executării pedepsei principale a închisorii.

52. Complicitatea prin promisiune reprezintă o formă de participație penală:

- a) morală, anterioară sau concomitentă, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită;
- b) principală, prin raportare la forma (morală a) instigării, dar una secundară față de coautorat;
- c) materială și posterioară, atunci când obiectul promisiunii s-a realizat după săvârșirea nemijlocită a faptei.

53. În cazul infracțiunilor de durată (subsumate unității legale de infracțiune), termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă:

- a) de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii, calculându-se în raport de pedeapsa legală corespunzătoare rezultatului definitiv produs - valabil în cazul infracțiunii progresive;
- b) de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, calculându-se în raport de pedeapsa legală corespunzătoare rezultatului definitiv produs - valabil în cazul infracțiunilor continuate;
- c) de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, calculându-se în raport de pedeapsa legală corespunzătoare rezultatului definitiv produs - valabil în cazul infracțiunilor continue.

54. Legiuitorul Codului penal român actual adoptă sistemul parificării legale de pedeapsă în cazul:

- a) actelor de pregătire incriminate pe cale de excepție (prin asimilare cu tentativa);
- b) infracțiunii complexe (pe conținut calificat / formă agravată) săvârșite cu intenție depășită, dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare;
- c) tentativei incriminate, atunci când aceasta îmbracă forma terminată (perfectă), în cazul formei neterminate (imperfecte) operând diversificarea de pedeapsă.

55. De lege lata, în materia instituției pluralității ocazionale de făptuitori (participația penală):

- a) coautoratul propriu (din culpă) beneficiază de reglementare expresă;
- b) organizatorul este participant cu rol distinct de cel al autorului moral sau material;
- c) autorul nu este reglementat ca participant la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală.

56. Sub aspectul naturii juridice:

- a) starea de minoritate a infractorului și scuza provocării reprezintă cauze generale de atenuare a răspunderii penale;
- b) infracțiunea continuată și circumstanțele generale agravante legale reprezintă cauze generale de agravare a răspunderii penale;
- c) renunțarea la aplicarea pedepsei și împiedicarea săvârșirii infracțiunii reprezintă cauze generale de impunitate/nepedepsire.

57. Săvârșirea unei infracțiuni (intenționate) rămase la stadiul de tentativă pedepsibilă, de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor nerăspunzător penal, cu generarea stării de recidivă postexecutorie în sarcina majorului, atrage stabilirea pedepsei în următoarea ordine:

- a) tentativă - recidivă postexecutorie - circumstanță generală agravantă legală;
- b) tentativă - circumstanță generală agravantă legală - recidivă postexecutorie;
- c) recidivă postexecutorie - circumstanță generală agravantă legală - tentativă.

58. În conformitate cu practica obligatorie a instanței supreme, s-a decis că:

- a) în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Codul penal, în materia tratamentului penal al concursului de infracțiuni, aplicarea pedepsei accesorii se poate realiza direct pe lângă pedeapsa principală rezultantă;
- b) în cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, pedeapsa ce se stabilește de către instanță nu poate fi decât cu executare efectivă;
- c) în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt facultative.

59. Amnistia improprie și grațierea postcondamnatore:

- a) reprezintă măsuri de individualizare judiciară a executării pedepselor;
- b) nu produc efecte asupra măsurilor de siguranță;
- c) sunt cauze generale care înlătură răspunderea penală.

60. Următoarea afirmație are valoare pozitivă de adevăr :

- a) fapta constând într-o inacțiune constituie infracțiune fie că este săvârșită cu intenție, fie din culpă, afară de cazul când legea sancționează numai săvârșirea ei cu intenție;
- b) participanții sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autori, instigatori sau complici;
- c) consimțământul persoanei vătămate nu produce efecte în cazul infracțiunilor contra vieții, precum și atunci când legea exclude expres efectul justificativ al acestuia.

61. NU este adevărat că:

- a) revocarea (obligatorie sau facultativă) a amânării aplicării pedepsei – în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de lege – atrage nașterea pluralității de infracțiuni în forma concursului;
- b) revocarea facultativă a suspendării executării pedepsei sub supraveghere – în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni din culpă, în condițiile prevăzute de lege – atrage nașterea pluralității intermediare de infracțiuni;
- c) anularea (obligatorie sau facultativă) a renunțării la aplicarea pedepsei atrage, după caz, nașterea concursului de infracțiuni, a recidivei (postcondamnatore sau postexecutorii) sau a pluralității intermediare.

62. Sub aspectul naturii juridice:

- a) depășirea limitelor legitimei apărări sau depășirea limitelor stării de necesitate (exces scuzabil), reprezintă o circumstanță generală atenuantă judiciară;
- b) împrejurarea privitoare la săvârșirea faptei (prevăzute de legea penală) de către trei sau mai multe persoane, semnifică o circumstanță generală agravantă legală;
- c) eroarea asupra caracterului nejustificat (antijuridic) al faptei nu constituie o cauză de atipicitate, ci o cauză generală de neimputabilitate.

63. Este adevărat că:

- a) măsura de clemență a grațierii poate fi acordată individual, de către Parlament, prin lege organică, sau colectiv, prin decret al Președintelui României;
- b) amânarea aplicării pedepsei este o măsură de individualizare judiciară a executării pedepsei aplicate prin hotărârea de condamnare a inculpatului;
- c) măsura de clemență a amnistiei nu are efecte asupra măsurilor de siguranță și nici asupra drepturilor persoanei vătămate.

64. Circumstanțele generale atenuante și circumstanțele generale agravante:

- a) de lege lata, se subclasifică în circumstanțe legale și judiciare;
- b) nu sunt, în mod exclusiv, circumstanțe reale;
- c) atrag (după caz) reducerea / majorarea limitelor speciale ale pedepselor principale.

65. În Partea generală a Codului penal se regăsește dispoziția expresă conform căreia:

- a) în cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii, perioada de detențiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa închisorii;
- b) pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau detențiunea pe viață și instanța constată că, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, această pedeapsă este necesară;
- c) în cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării tuturor drepturilor prevăzute de lege, a căror exercitare a fost interzisă ca pedeapsă complementară.

66. Atât în cazul unei infracțiuni continue succesive, cât și al unei infracțiuni continuate:

- a) elementul material se caracterizează printr-o pluralitate de acțiuni sau inacțiuni, realizându-se la diferite intervale de timp;
- b) întrucât ambele sunt infracțiuni de durată, dincolo de momentul consumativ se situează momentul final, al epuizării ansamblului faptic;
- c) limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege în cazul acestor fapte se pot majora cu jumătate, constituind cauze de agravare facultativă a pedepsei.

67. Spre deosebire de:

- a) infracțiunea continuată, care reprezintă o cauză generală de agravare obligatorie a pedepsei, infracțiunea complexă constituie o cauză generală de agravare facultativă a pedepsei;
- b) existența unei definiții legale a cauzei de nepedepsire a împiedicării săvârșirii infracțiunii, nu există o definiție legală a cauzei de nepedepsire a împiedicării producerii rezultatului;
- c) fapta constând într-o acțiune sau inacțiune, care constituie infracțiune când este săvârșită cu intenție, fapta comisă din culpă constituie infracțiune numai când legea o prevede în mod expres.

68. NU este adevărat că:

- a) este justificată fapta penală săvârșită sub imperiul vreunei cauze justificative (generale sau speciale);
- b) este participant cu rol de instigator persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală;
- c) nu există tentativă atunci când imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea.

69. X a fost condamnat la pedeapsa de 9 ani închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni de tâlhărie urmată de moartea victimei. După 2 ani de la momentul executării integrale a pedepsei la care a fost condamnat anterior, X o ucide pe soția fratelui său. Noua faptă, constând în uciderea soției fratelui, constituie infracțiunea de:

- a) omor comis asupra unui membru de familie [art. 188 Cod penal raportat la art. 199 Cod penal];
- b) omor [art. 188 Cod penal];
- c) omor comis de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune de omor sau o tentativă la infracțiunea de omor [art. 188 - art. 189 lit. e) Cod penal].

70. Infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri:

- a) poate fi reținută în concurs real cu infracțiunea de coruperea sexuală a minorilor;
- b) nu poate fi reținută atunci când o persoană, în timp ce se află pe o stradă intens circulată, se dezbracă complet, în semn de protest față de măsurile de austeritate adoptate de puterea executivă;
- c) poate fi reținută în concurs formal cu infracțiunea de act sexual cu un minor.

71. Elementul material al infracțiunii de delapidare constă în:

- a) însușirea, folosirea sau trafizarea bunurilor gestionate sau administrate;
- b) însușirea, dispunerea sau trafizarea bunurilor gestionate sau administrate;
- c) primirea, folosirea sau trafizarea bunurilor gestionate sau administrate.

72. Infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului:

- a) se reține în concurs formal cu infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, atunci când se comite de către mamă asupra fiului său în vârstă de 6 ani, prin izolarea acestuia într-un beci, timp de 5 zile, având la dispoziție hrană și apă;
- b) nu poate avea ca subiect pasiv un minor internat într-un centru de plasament;
- c) se reține în concurs real cu infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, atunci când se comite de către mamă asupra fiului său în vârstă de 6 ani, prin izolarea acestuia într-un beci, timp de 5 zile, având la dispoziție hrană și apă.

73. Infracțiunea de înlesnirea evadării, varianta agravată prevăzută la art. 286 alin. (2) lit. b) Cod penal (înlesnirea evadării a două sau mai multor persoane în aceeași împrejurare):

- a) se reține numai atunci când toate persoanele ajutate au reușit să evadeze;
- b) se reține dacă înlesnirea evadării a două sau mai multor persoane a avut loc în aceeași împrejurare, fără a interesa dacă persoanele evadează în împrejurări diferite;
- c) se reține dacă înlesnirea evadării a două sau mai multor persoane a avut loc în aceeași împrejurare și numai dacă persoanele evadează în aceeași împrejurare.

74. În cazul infracțiunii de furt calificat:

- a) împăcarea înlătură răspunderea penală;
- b) furtul săvârșit prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere se reține și în ipoteza scoaterii/ruperii sistemului de siguranță plasat pe un bun;
- c) furtul săvârșit într-un mijloc de transport în comun se reține și în ipoteza în care, la momentul comiterii acțiunii de sustragere de bunuri, mijlocul de transport se afla în depou.

75. Pentru a reține infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale, varianta tip prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal:

- a) este necesar ca subiectul activ să aibă calitatea de funcționar public, în accepțiunea dispozițiilor art. 175 Cod penal;
- b) nu este necesar ca înscrisul oficial falsificat să producă consecințe juridice, fiind suficient ca acesta să fie de natură să producă astfel de consecințe;
- c) este necesar ca înscrisul oficial falsificat să fie folosit în vederea producerii de consecințe juridice.

76. Pentru a o determina să întrețină un raport sexual cu el, X lovește persoana vătămată, cu putere, cu un ciocan, în zona capului, după care întreține cu aceasta un raport sexual. Lovitura aplicată i-a produs persoanei vătămate un traumatism cranio-cerebral grav care, după 10 zile de la agresiune, a determinat decesul. Fapta lui X constituie:

- a) infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, în concurs cu infracțiunea de viol;
- b) infracțiunea de omor calificat în varianta prevăzută la art. 189 lit. d) Cod penal (comis pentru a înlesni săvârșirea unei alte infracțiuni), în concurs cu infracțiunea de viol;
- c) infracțiunea de viol urmat de moartea victimei [art.218 alin. (4) Cod penal].

77. Calitatea de subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă, varianta tip prevăzută la art. 273 alin. (1) Cod penal:

- a) o poate avea și participantul la comiterea unei infracțiuni, care a fost judecat separat de ceilalți participanți și audiat ulterior ca martor, în cauza disjunctă;
- b) o poate avea și persoana audiată ca martor de către un notar public în cadrul unei proceduri succesoriale;
- c) nu o poate avea martorul denunțător care beneficiază de cauza de nepedepsire prevăzută la art. 290 alin. (3) Cod penal.

78. În cazul infracțiunii de dare de mită, măsura confiscării speciale se dispune asupra:

- a) banilor, valorilor sau a oricăror altor bunuri promise, oferite sau date;
- b) banilor, valorilor sau a oricăror altor bunuri oferite sau date;
- c) banilor, valorilor sau a oricăror altor bunuri date în mod efectiv funcționarului public mituit (exclusiv).

79. Infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal se va reține în variantă agravată:

- a) dacă făptuitorul răpește un nou-născut din maternitate;
- b) dacă făptuitorul avea asupra sa o jucărie care imită un pistol cu aer comprimat, pe care nu a folosit-o la săvârșirea infracțiunii;
- c) dacă făptuitorul avea în rucsac o secure pe care a luat-o pentru a se asigura că poate înfrânge rezistența victimei, însă nu a folosit-o la săvârșirea infracțiunii.

80. Infracțiunea de tâlhărie:

- a) poate absorbi o faptă de lipsire de libertate în mod ilegal;
- b) nu absoarbe furtul de folosință;
- c) poate absorbi o faptă de ultraj.

81. Obiect material al infracțiunii de abuz de încredere poate fi:

- a) un bun indivizibil asupra căruia făptuitorul are un drept de coproprietate;
- b) un bun mobil abandonat;
- c) cota-parte dintr-un bun divizibil care îi aparține făptuitorului.

82. Fapta celui care încredințează o carte de identitate falsă unei alte persoane, spre a o folosi la starea civilă, urmată de prezentarea sub o identitate falsă în fața ofițerului de stare civilă prin folosirea cărții de identitate false, de către cel căruia i-a fost încredințată, constituie:

- a) complicitate la infracțiunea de fals privind identitatea, varianta tip prevăzută la art. 327 alin. (1) Cod penal;
- b) infracțiunea de fals privind identitatea comisă în calitate de coautor;
- c) infracțiunea de fals privind identitatea, varianta atenuată prevăzută la art. 327 alin. (3) Cod penal.

83. La infracțiunea de violarea de domiciliu:

- a) noțiunea de domiciliu are semnificația din dreptul civil;
- b) coproprietarul locuinței nu poate fi niciodată subiect activ;
- c) subiect activ poate fi și soțul persoanei vătămate care, despărțit în fapt de aceasta și având o altă locuință, pătrunde în fosta locuință comună fără consimțământul soției.

84. În cazul infracțiunii de uciderea la cererea victimei:

- a) elementul material al laturii obiective poate consta și într-o acțiune violentă;
- b) atunci când victima este membru de familie în raport cu autorul faptei, sunt incidente dispozițiile art. 199 Cod penal – Violența în familie;
- c) coautoratul nu este posibil.

85. În cazul în care față de inculpat instanța de judecată a pronunțat în primă instanță o soluție de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere:

- a) măsura preventivă a controlului judiciar va înceta de drept;
- b) măsura preventivă a arestului la domiciliu va fi revocată;
- c) instanța se pronunță prin sentință și cu privire la măsura preventivă sub imperiul căreia se află inculpatul.

86. Cererea de suspendare a judecării:

- a) Formulată de către partea civilă, care suferă de o boală gravă, va fi respinsă ca nefondată dacă partea civilă ar putea fi audiată la locul în care se află sau prin intermediul videoconferinței.
- b) Formulată de către inculpatul care a ridicat o excepție de neconstituționalitate în cauză, va fi respinsă ca inadmisibilă.
- c) Va fi soluționată de către instanță prin încheiere definitivă și executorie.

87. Spre deosebire de redeschiderea urmăririi penale ca urmare a revocării ordonanței de clasare:

- a) Redeschiderea urmăririi penale ca urmare a revocării ordonanței de renunțare la urmărirea penală se dispune de către procuror.
- b) Redeschiderea urmăririi penale ca urmare a infirmării ordonanței de clasare nu este întotdeauna supusă confirmării din partea judecătorului de cameră preliminară.
- c) Redeschiderea urmăririi penale ca urmare a infirmării ordonanței de clasare intervine în cazul în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea.

88. Deliberarea, în cursul judecării în primă instanță:

- a) Se realizează în secret, după terminarea cercetării judecătorești.
- b) Se realizează doar între membrii completului în fața căruia au avut loc dezbaterile – orice modificare în compunerea completului după încheierea dezbaterilor atrăgând repunerea cauzei pe rol.
- c) Se realizează în secret, luând parte membrii completului de judecată și grefierul.

89. În materia măsurilor preventive:

- a) față de suspect pot fi luate aceleași măsuri preventive precum față de inculpat;
- b) în faza de urmărire penală nu se poate prelungi măsura preventivă a controlului judiciar sub imperiul căreia se află inculpatul dacă s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale;
- c) în faza de urmărire penală, măsura controlului judiciar poate fi luată față de inculpat de către procuror prin ordonanță motivată sau de judecătorul de cameră preliminară prin încheiere motivată.

90. În cursul cercetării judecătorești în primă instanță:

- a) Persoana vătămată va fi audiată, de regulă, înaintea părții responsabile civilmente.
- b) Dacă sunt mai mulți inculpați în cauză, aceștia vor fi audiați, de regulă, separat pentru buna desfășurare a procesului penal.
- c) Inculpatul nu poate fi audiat de mai multe ori.

91. Consultarea dosarului de urmărire penală:

- a) se poate realiza atât de către avocatul inculpatului, cât și de către inculpat în mod personal;
- b) poate fi restricționată pentru o durată de cel mult 10 zile în cazul în care cererea de consultare a dosarului a fost formulată de către suspect;
- c) de către persoana vătămată - se poate realiza doar prin intermediul avocatului.

92. În materia probelor în procesul penal:

- a) principiul libertății probelor atrage obligativitatea administrării tuturor probelor pertinente;
- b) probele pot fi administrate doar la cererea părților sau a procurorului;
- c) prin procedeul probatoriu al audierii martorului se obține mijlocul de probă reprezentat de declarația de martor, iar prin procedeul probatoriu al expertizei se obține ca mijloc de probă raportul de expertiză.

93. Poate fi formulată contestație împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, sesizat cu o plângere împotriva soluției de clasare, prin care acesta:

- a) Excluce probele nelegal administrate în cursul urmăririi penale, admite plângerea împotriva soluției de clasare dispusă față de inculpat și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare.
- b) Constată legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, admite plângerea, desființează soluția de clasare dispusă față de inculpat și trimite cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală.
- c) Constată legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, admite plângerea, desființează soluția de clasare dispusă față de inculpat și dispune începerea judecării.

94. Procedura simplificată de judecată (procedura în cazul recunoașterii învinuirii):

- a) Nu poate fi urmată în mod legal dacă inculpatul este trimis în judecată pentru trei infracțiuni concurente dintre care pentru una dintre ele legea prevede pedeapsa închisorii de 25 de ani.
- b) Poate fi urmată și în cazul în care inculpatul major recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa și solicită judecarea în procedura simplificată prin înscris autentic.
- c) Poate fi urmată și în cazul inculpatului minor, dacă reprezentantul său legal recunoaște în integralitate faptele pentru care a fost trimis în judecată inculpatul.

95. Termenul substanțial:

- a) este si termenul de 60 de zile pentru care procurorul poate lua măsura preventivă a controlului judiciar;
- b) este si termenul de 24 de ore în care se poate formula contestație împotriva încheierii prin care s-a dispus cu privire la suspendarea cauzei în cursul judecării în primă instanță;
- c) se calculează pe zile libere - de pilda în cazul termenului de 30 de zile pentru care judecătorul de drepturi și libertăți dispune luarea măsurii preventive a arestului la domiciliu.

96. În cazul arestării preventive:

- a) în faza de urmărire penală măsura poate fi luată față de inculpat pentru o durată de maximum 30 de zile, pe când în faza de judecată luarea măsurii se realizează fără stabilirea duratei;
- b) măsura preventivă este verificată în cursul urmăririi penale de către judecătorul de cameră preliminară care se pronunță în cameră de consiliu prin încheiere supusă contestației;
- c) contestația formulată împotriva încheierii prin care s-a dispus în faza de cameră preliminară revocarea măsurii este suspensivă de executare.

97. Va fi incidentă sancțiunea:

- a) nulității absolute - în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale a fost dispusă de către un procuror de la parchetul ierarhic inferior celui căruia îi revine competența să efectueze urmărirea penală în cauză;
- b) nulității relative - în cazul în care în faza de judecată în primă instanță nu a fost asigurată asistența juridică a inculpatului minor;
- c) inadmisibilității - în cazul contestației formulate de către inculpat împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a respins propunerea de luare a măsurii arestării preventive, însă a dispus din oficiu luarea măsurii preventive a controlului judiciar.

98. În materia sancțiunilor de drept procesual penal:

- a) excluderea este sancțiunea specifică actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii;
- b) nulitatea este sancțiunea specifică probelor administrate în mod nelegal;
- c) decăderea este sancțiunea specifică în cazul neîndeplinirii unui act în cursul unui termen legal procedural peremptoriu.

99. Preschimbarea termenului de judecată:

- a) Atrage obligativitatea citării pentru noul termen fixat inclusiv a părților care aveau termen în cunoștință.
- b) Se dispune prin încheiere, în cameră de consiliu, cu citarea părților.
- c) Se dispune din oficiu prin rezoluție, în ședință publică, fără citarea părților.

100. Spre deosebire de recunoașterea învinuirii, acordul de recunoaștere a vinovăției:

- a) Poate fi încheiat și de către inculpatul minor, cu încuviințarea reprezentantului legal.
- b) Poate fi încheiat și cu privire la unele dintre faptele pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală față de inculpat.
- c) Are ca efect reducerea cu o treime a limitelor prevăzute de lege pentru pedeapsa închisorii.